

Több szintet is megjárt a buszok „kiszervezése” néven elhíresült ügy. Aminek a tárgyalását 2013. november 26-én, kedden délelőtt kezdték újra a Pécsi Törvényszéken. Ennek során talán végre világosan kiderülhet, milyen érdek állt az mögött, hogy a járművek (képünk illusztráció), kikerültek a pécsi cég tulajdonából. Mert még nem egészen tiszta, spekulánsokról, vagy megmentőkről beszélhetünk a furcsának tűnő gazdasági folyamatok kapcsán. Mindenesetre Keczer László egykori vezérigazgató tagadta bűnösségét!

Az bizonyos, az ügyészség különösen jelentős vagyoni hátrány okozása miatt adott be, ismét vádemelési kérelmet. Abban az ügyben, aminek a gyökerei még 2009 elejéig nyúlnak vissza. Amikor is a városi vezetők döbbsentek értesültek róla, hogy a milliárdos értékű buszpark már mások tulajdonába került.

Ahonnán aztán, egy hosszú távú szerződés alapján, visszabérelhették volna a közösségi közlekedés eszközeit, de már sokkal drágábban, mint arra akkor bárki gondolt volna. Akkor az ügylet 671 millió forinttal lett volna több, mint a többi, független piaci szereplő ajánlata. Mindez, a tizenegy éves futamidőre kivetítve, már 6,8 milliárd forintra rúgott, az akkori tervek alapján.

A korábbi tárgyalásokon aztán nem sikerült bizonyos fontos dolgokat tisztázni. Talán éppen a legfontosabbakat. Kinek az érdekében, a javára, hasznára történt meg a szerződéskötés. Annak ismertének hiányában pedig nem lehetett megalapozott döntést hozni.

Már más cég viszi az utasokat

Az idő teltével a korábbi cég átalakult, mára már teljesen más néven, más alapokon szállítják az utazni vágyókat Pécssett, közösségi néven nevezve a rendszert. Ennek ellenére, természetesen a feladat nem változott, de nem árt hangsúlyozni, a mostani társas vállalkozás nem azonos avval, amelyeknek egykori irányítója azt a döntést hozta, aminek okán most újra faggatni fogják őt. Mindenesetre, gazdasági szakértők kijelentették, rendkívül szövevényes esetről van szó, aminek a szálait nem lesz egyszerű kibogoznia a bírónak. Különösen, ha figyelembe vesszük a közben eltelt éveket. Amik általában nem szokták az emlékezést erősíteni. Erre szinte számtalan példát lehetne hozni, ám inkább bizakodjunk, mint „károgjunk”! Miközben messze még a zárás, ítélethirdetés napja. □